

Telegraful Român

Anul 166 • nr. 33-36

1 și 15 septembrie 2018

ÎNTÂLNIREA INTERNAȚIONALĂ A TINERILOR ORTODOCȘI | SIBIU, 6-9 SEPTEMBRIE 2018

Cuvântul Preafericitului Părinte DANIEL la deschiderea ITO 2018

Cu multă bucurie duhovnicească vă adresăm un cuvânt de binecuvântare, vouă, tinerilor participanți la Sibiu, în centrul României, la *Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși (ITO)*. Evenimentul acesta este organizat în perioada 6-9 septembrie 2018 de Arhiepiscopia Sibiului, având ca temă: „Unitate. Credință. Neam”, în contextul *Anului omagial al unității de credință și de neam în Patriarhia Română, cu prilejul Centenarului Marii Uniri a românilor din 1918*.

Maica Domnului este icoana
Bisericii și Ocrotitoarea familiei

Este deosebit de semnificativ faptul că, în Biserica Ortodoxă Română, aceste adunări internaționale ale tinerilor

creștini ortodocși se desfășoară în comuniune de credință, de rugăciune și cântare, de dialog și prietenie, la începutul noului An Bisericesc, care ne cheamă la sfințirea timpului vieții pământești ca timp al mântuirii.

În acest sens, prima mare sărbătoare din luna septembrie este *Nașterea Maicii Domnului* (8 septembrie), Maica Domnului fiind *icoana Bisericii*, deoarece ea este ființa umană prin care Fiul Cel veșnic al lui Dumnezeu, Iisus Hristos, devine om în istoria umană, ca să dăruiască oamenilor muritori viața veșnică (cf. *Ioan 11, 25*). Cifra 8 simbolizează viața eternă și lumina infinită din Împărăția Cerurilor.

(continuare în p. 2)

Cuvântul Înaltpreasfințitului LAURENȚIU la deschiderea ITO 2018

Organizarea la Sibiu a celei de-a V-a ediții a *Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși*, eveniment important al *Bisericii Ortodoxe Române*, constituie pentru noi un prilej de mare cinstitie și împlinire sufletească. Este o aleasă binecuvântare să găzduiești o mulțime de tineri frumoși și luminoși, veniți din toate părțile țării noastre, dar și tineri din diaspora românească și din celelalte Biserici surori, pentru a mărturisi împreună bucuria comuniunii și a credinței noastre ortodoxe.

De aceea, cu deplină bucurie, vă adresăm tuturor un călduros *Bine ați venit la Sibiu*, în capitala Ortodoxiei transilvane, orașul ales și consacrat de Marele ocrotitor al nostru – *Sfântul Ierarh Andrei Șaguna*, spre a fi reședința istorice Mitropolii a Ardealului.

Aniversăm împlinirea unui centenar de la înfăptuirea Statului Național Unitar Român, iar tema *Întâlnirii* de acum, binecuvântată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel și aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii noastre, este „Unitate. Credință. Neam”.

Au trecut 100 de ani de la împlinirea dezideratului de veacuri al românilor – *Marea Unire din 1918*. Această împlinire măreață a unității și libertății noastre naționale s-a realizat cu multe sacrificii umane, spirituale și materiale. Mulțimea eroilor români, cunoscuți și necunoscuți, pe a căror jertfă s-a edificat România de astăzi, libertatea și demnitatea noastră națională, trebuie să rămână conștiința vie a neamului nostru. De aceea, la fiecare Sfântă Liturghie, cu smerenie și evlavie îi pomenim pe *eroii și martirii neamului românesc de pretutindeni, care s-au jertfit pe toate câmpurile de luptă pentru apărarea țării, pentru libertatea și demnitatea poporului român*. Ei au apărat nu numai integritatea teritorială a țării, dar și integritatea spirituală și valorile morale ale poporului român, care a traversat întunericul istoriei sale zbuciumate prin *lumina credinței și dreapta viețuire creștină*. Amintirea lor ne cheamă să nu despărțim darul libertății de darul credinței și al demnității mo-

(continuare în p. 3)

ITO 2018 în oglinda timpului

Teodor BACONSCHI

Modernitatea debutează prin *Revoluția Franceză*, petrecută într-o monarhie catolică de unde protestanții fuseseră brutal expulzați. Europa nordică era deja cucerită de Reformă. Italia *Contrareforme* trăia, prin baroc și manierism, o decadență brodată cu subtilități machiavellice. Așa arăta, în mare, Europa vlăguită de războaie confesionale, căreia Iluminismul avea să-i dea o lovitură de... dizgrație: regicidul revoluționar e, în primul rând, un deicid simbolic. *Violența iacobină* și *Teroarea* au pregătit marea substituire: Dumnezeu e înlocuit, inclusiv prin scenografia *Noului Timp*, printr-un cult al Rațiunii, prezentată ca zeiță cu bonetă frigiană, patroană a unui calendar menit să reseteze era creștină la ora Drepturilor (abstracte) ale unui Om generic, exaltat în teorie și masacrat în practică. Evenimentele istoriei occidentale de după 1789 au influențat, mai târziu, și lumea ortodoxă, strivită sub turcocrăție. La șase decenii după cutremurul francez, *Revoluția de la 1848* atinge Țările Române. Elita liberală din România veacului XIX preia programul iluminist, dedicându-se naționalismului anticlerical, pe care domnia lui A.I. Cuza avea să-l traducă prin reforme instituționale secularizante. Practic, duhul masoneriei s-a confruntat cu timida renaștere filocalică paisiană, având în final câștig de cauză.

Monarhia a fost ceva mai „reacționară” în spirit, lăsând Ortodoxiei din *Vechiul Regat* un rost pedagogic menit să ajute modernizarea conservatoare a vechiului Regat. Instituțiile publice au fost copiate după modele apusene, în vreme ce Biserica garanta, printr-o pastorație a continuității tradiționale, pacea socială. Între *Unirea Principatelor* – binecuvântată de Napoleon al III-lea, și rotunjirea diplomatico-militară a României Mari, inspirată de principiul wilsonian al naționalităților, Ortodoxia a

(continuare în p. 2)

Din cuprins:

„ITO 2018 a demonstrat că românii sunt frumoși” | pagina 4

Emil Hurezeanu

Nu putem fi la Kyoto ca la Rășinari sau la Hamburg ca la Salonic. Discurs la Conferința „Unitate. Credință. Neam. De 100 de ori România” | pagina 6

Pr. Dr. Daniel Puia-Dumitrescu

ITO 2018: impresii de insider | pagina 7

Cuvântul Preafericitului Părinte DANIEL la deschiderea ITO 2018

(urmare din p. 1)

Copiii și tinerii sunt un dar sfânt și o mare binecuvântare pentru familie și Biserică, pentru țară și popor

Tinerii sunt dornici să trăiască în comuniune de iubire, să iubească și să fie iubiți, în familie și în societate, dar și să cultive un ideal, să dea un sens vieții lor prezente și viitoare, prin acumulare de cunoștințe noi și prin creativitate.

În această privință, ei reprezintă nu doar viitorul Bisericii și al societății, ci și prezentul lor dinamic și înnoitor la nivel național și internațional.

Participând la programele de tineret susținute de Biserică, tinerii au șansa de a se cunoaște mai bine între ei, de-a lega prietenii și de a prețui mai mult moștenirea culturală și bogăția tradițiilor specifice Ortodoxiei românești din diferite orașe ale României, dar și de a afla date noi despre bogăția spirituală a Ortodoxiei universale.

Dacă, anul trecut, ITO – 2017 de la Iași a avut ca temă principală libertatea, în anul acesta, ITO – 2018 de la Sibiu ne cheamă să gândim și să trăim mai intens legătura dintre libertate și unitate: în familie, în Biserică și în societate, având ca lumină și exemplul făuritorilor Marii Uniri din 1918.

Libertatea și unitatea sunt două componente esențiale și permanente ale vieții umane, deoarece omul a fost creat pentru a trăi în comuniune de iubire, după chipul lui Dumnezeu, Care este Iubire (cf. 1 Ioan 4, 16), adică Treime de Persoane distincte, libere și nedespărțite, viețuind în unitate desăvârșită.

În acest sens, starea sănătoasă a vieții umane, în care libertatea persoanelor distincte se armonizează cu unitatea dintre ele, se exprimă în *comuniune de iubire*.

Această comuniune de iubire rodește pace și bucurie, respect reciproc, dialog și cooperare, solidaritate și coresponsabilitate în familie, Biserică și societate. *Aceasta este viața umană binecuvântată de Dumnezeu și binefăcătoare pentru persoană și comunitate.*

Însă, când din cauza păcatului, care este atitudine și acțiune egoistă, posesivă și agresivă a omului în relație cu semenul său, libertatea persoanei se afirmă împotriva unității sau a comuniunii de iubire, această libertate devine *libertate distructivă*. Așa au apărut în lume certurile în familie, în societate, dar și conflictele și războaiele violente de cucerire și apoi revoltele și războaiele de eliberare a popoarelor cucerite și oprimate.

Preasfânta Treime este izvorul unității și al libertății în comuniune de iubire

Înțelegem, așadar, că deși *păcatul egoismului dezbină persoane și popoare între ele, totuși, iubirea milostivă a lui Dumnezeu sau harul Preasfintei Treimi adună în comuniune persoane diferite și popoare sau etnii diferite* (cf. F. Ap., cap. 2). De aceea, în Biserică, viața creștină începe prin Botezul în apă și în Duh Sfânt, săvârșit de Biserică în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, adică în relație spirituală cu iubirea eternă a Preasfintei Treimi.

Apoi, viața creștină se dezvoltă prin participarea creștinilor la viața liturgică și social-filantropică a Bisericii, pentru a primi prin rugăciune și a transmite ulterior prin fapte bune iubirea smerită și darnică a Preasfintei Treimi în viața familială, comunitară și socială.

În fiecare Sfântă Liturghie euharistică ortodoxă, noi mărturisim credința noastră comună în Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt (*Crezul ortodox*), mulțumim Preasfintei Treimi pentru darul vieții și pentru „toată darea cea bună”.

Apoi, prin împărtășirea cu Trupul și Sângele lui Hristos Cel răstignit și înviat, noi primim în suflet „harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh” (2 Corinteni 13, 13). Iar către sfârșitul Sfintei Liturghii, cântăm: „nedespărțitei Sfintei Treimi să ne închinăm, că aceasta ne-a mântuit pre noi” (Cântarea *Am văzut lumina cea adevărată*).

De fapt, toată viața liturgică ortodoxă este ritmată de semnul Sfintei Cruci și de doxologia: „Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!”.

Credința în iubirea lui Hristos Cel răstignit și înviat a întărit iubirea de neam și solidaritatea între români

Pentru fiecare popor creștin ortodox, credința în Preasfânta Treime a fost, de-a lungul veacurilor, izvor de iubire sfântă în Biserică, familie și societate. Iar semnul Sfintei Cruci, ca semn al suferinței, dar și al biruinței prin Înviere, a fost chemare la iubire jertfelnică pentru Biserică și neam, în lupta de eliberare de sub stăpâniri nedrepte și opresive, precum și în lupta de apărare a identității etnice și de realizare a unității naționale.

În acest sens, este semnificativ faptul că în Transilvania mai multe catedrale eparhiale au ca hram sau patron spiritual Sărbătoarea Preasfintei Treimi (Sibiu, Arad, Baia Mare, Blaj – greco-catolică – și, în mod deosebit *Catedrala Reîntregirii Neamului* de la Alba Iulia), subliniind astfel, deopotrivă, **dorința românilor de libertate și de unitate națională.**

Prin cărțile de cult tipărite în limba română și prin dragostea de neam a slujitorilor ei, *Biserica a contribuit mult la cultivarea conștiinței naționale a românilor*, când aceștia locuiau în trei principate românești aflate sub dominație străină: Moldova și Țara Românească, aflate sub stăpânire otomană, și Transilvania, aflată sub stăpânire habsburgică.

În acest sens, un cronicar umanist, membru al elitei maghiare, constata, la sfârșitul secolului 16, că victoria lui Mihai Viteazul în Transilvania a fost pregătită și „prin lucrarea tainică a preoților și a călugărilor” [Cf. *Istoria Transilvaniei*, volumul II, *Academia Română*, Cluj-Napoca, 2007, p. 100].

De asemenea, *preoții ortodocși militari* prezenți pe front alături de soldații români în Primul Război Mondial (1916-1918) au insuflat acestora mult curaj și multă credință în realizarea idealului Marii Uniri a românilor din toate provinciile românești.

Identitatea națională va fi cultivată chiar și în cooperarea internațională

Astăzi însă, din cauza secularizării sau a slăbirii credinței în Dumnezeu – Izvorul iubirii veșnice, slăbește și comuniunea de iubire între oameni, în familie și în societate.

Astfel, se constată adesea că, fără iubirea reciprocă, smerită și sinceră din familie, libertatea și unitatea membrilor acesteia se transformă repede în conflict și dezbinare între soț și soție sau între părinți și copii.

De asemenea, fără iubirea de țară și de neam, libertatea și unitatea națională se transformă treptat în înstrăinare de sine, iar patriotismul firesc este adesea înlocuit cu dorința de profit material imediat: *patria ubi bene* (patria este acolo unde trăiesc bine).

Însă, dincolo de această slăbire a cultivării valorilor naționale, avem convingerea că *aceste valori, adică identitatea, libertatea și unitatea națională, nu vor dispărea, ci vor fi cultivate de națiuni chiar și în timpul cooperării lor internaționale.*

De ce? Pentru că aceste valori naționale sunt valori identitare, care exprimă specificul sau unicitatea, bogăția și demnitatea fiecărui popor în relație cu celelalte popoare.

Dragi tineri creștini ortodocși din România și din alte țări, *voi sunteți apostoli sau misionari ai libertății și ai unității etnice sau naționale, dar și ai comuniunii între etnii și ai cooperării între popoare*, când cultivați iubirea generoasă în familie, în prietenie, în parohie, în eparhie, în societate și în toate întrunirile ortodoxe naționale și internaționale, spre bucuria Ortodoxiei întregi și comuniunea între popoarele lumii.

Ne rugăm lui Dumnezeu să vă binecuvinteze pe toți, să folosiți timpul șederii voastre la Sibiu ca fiind un timp de cultivare a credinței, a dialogului, a prieteniei și a unității creștine ortodoxe, spre slava Preasfintei Treimi, binele Bisericii și bucuria voastră a tuturor!

Vă invităm pe toți la București, anul acesta, în 25 noiembrie, pentru a fi prezenți la sfințirea Catedralei Naționale!

ITO 2018 în oglinda timpului

(urmare din p. 1)

devenit instrumentul unui stat binevoitor, dar prea puțin dispus să opereze transformări democratice. Regimul politic interbelic a dovedit că reforma agrară din anii '20 ai veacului trecut și parlamentarismul nu pot rezista derapajelor totalitare ilustrate prin succesive dictaturi. Privind în urmă, putem spune că societatea românească – și Biserica ei majoritară – s-a bucurat de o relativă libertate doar vreo două decenii, între 1919 și 1939. A urmat al Doilea Război Mondial, în care am pierdut teritoriul și am căzut de partea proastă a baricadei geopolitice, intrând – pentru aproape o jumătate de secol – în sfera de influență sovietică. De trei decenii, culisele opresiunii comuniste au ieșit treptat și incomplet la iveală: azi, putem spune că știm cât și cum a suferit BOR sub cizma bolșevismului stalinist și, apoi, sub chingile național-comunismului ceaușist, așa cum cunoaștem și formele sale de compromis. Ne rămâne să onorăm capitalul ei martiric și să privim critic realitatea (tactic, dar nu și spiritual justificată) a instrumentalizării sale prin propaganda regimului de *ateism științific*.

Anul Centenarului Marii Uniri ne găsește în UE și NATO, sub presiunea relativistă și seculară a postmodernității. Ne-am găsit locul, sursa de prosperitate și dezvoltare, dar nu și așezarea spirituală în veacul acesta fără noimă. Elita BOR – episcopat, cler și intelectuali mireni cu vocație apologetică – se străduiește să armonizeze tradiția și provocările contemporane, deloc puține, adesea insidioase, mereu mai solicitante. Bătălia simbolică se dă pentru sufletul și mintea tinerei generații, cea care va duce mai departe o moștenire bogată, adaptată inteligent timpului ce-i va fi dat. E o generație mobilă (adesea născută în diaspora), conectată, exigentă, a cărei busolă nu mai indică de la sine Nordul hristocentric al regalității umane. O generație care vrea modele, dar și libertate, care înțelege să-și construiască propria fizionomie, revendicând totodată mai multă justiție socială. Din unghiul dreptei credințe, ea nu-și dorește un ghetou muzeal de ceară, ci o viață împlinită, armonioasă, înțeleaptă și cât mai sigură. Recenta ITO 2018 – organizată cu trudă și succes la Sibiu – e doar un pas către inima ei îngrijorată și dornică de adevăr.

Cuvânt rostit de Înaltpreasfințitul Părinte Laurențiu, Mitropolitul Ardealului, către tinerii de la ITO 2018 la finalul Procesiunii Unității în fața Catedralei mitropolitane din Sibiu

Dragi tineri,

Ne aflăm în fața istoricei Catedrale mitropolitane din Sibiu, care are hramul Sfânta Treime. Pe frontispiciul superior al bisericii puteți observa, în vitraliu, icoana simbolică a Preasfintei Treimi, anume chipul celor trei îngeri primiți de Avraam, marele Patriarh al Vechiului Testament, la stejarul din Mamvri, așa cum relatează Cartea Facerii în cap. 18. Această icoană, realizată de Sfântul Cuvios Andrei Rubliov, arată dragostea mântuitoare a lui Dumnezeu cel întreit în Persoane, Care îl caută neconștient pe om, dar și ospitalitatea omului credincios, care îl poate primi și cunoaște pe Dumnezeu numai în lumina iubirii și credinței. Această icoană simbolică a Sfintei Treimi exprimă modelul de unitate desăvârșită, dar și comuniunea de viață și de iubire la care suntem chemați cu toții.

În chip profetic, Catedrala noastră mitropolitană din Sibiu, Mamă a tuturor bisericilor din Ardeal, a primit acest hram la sfințirea ei, în anul 1906, prin aceasta exprimându-se simbolic năzuința continuă și dorința fierbinte de unitate și comuniune a românilor ortodocși din Transilvania cu toți frații lor de dincolo de Carpați.

În acest sens, ne bucurăm de faptul că, în acest An Centenar, ați venit cu toții aici în chip atât de minunat și ne-ați încântat, ba mai mult ați umplut Biserica cu frumusețea tinereții și entuziasmului vostru. Voi sunteți Biserica neamului, voi sunteți Biserica viitorului, voi sunteți cei în care ne punem toată nădejdea că darul dreptei credințe va continua să lumineze și generațiile viitoare. Dacă voi ați venit la noi și noi dorim să venim la voi! Suntem cu voi și vom fi mereu alături de voi. Ne vom strădui să avem mult mai multă atenție de modul în care voi vă croiți viața voastră, la doleanțele și așteptările voastre. Noi, cei maturi, suntem în felul nostru, poate, puțin mai egoiști, deși dorim binele vostru. Este bine să vă școliți, este bine să faceți tot ceea ce trebuie pentru a vă educa și forma pentru viața aceasta, dar cerem părinților voștri să aibă mai mult timp pentru voi. Vom încerca și noi să avem mai mult timp pentru comuniunea cu voi, să vă chemăm în lu-

crările și activitățile acestea frumoase ale Bisericii, în pelerinaje, în tabere, în întâlniri tematice, pentru că, de fiecare dată, ne predăți o lecție de suflet și de bucurie și nouă. Și sunt atâtea frumuseți ale vieții voastre care ne folosesc și nouă. Acum, voi ne învățați pe noi, nu noi pe voi! Voi aveți cea mai sinceră, cea mai curată manifestare a comuniunii și iubirii pe care noi am pierdut-o, am pervertit-o, deoarece au trecut peste noi greutăți și ani. Voi aveți acum elanul acesta sufletesc atât de viu, uniți-l cu credința în Hristos și întăriți dragostea între voi, în așa fel încât să nu mai existe dezbinare, să nu mai existe nicio deosebire între voi. Ați crescut frumos în familiile voastre, v-ați creat apoi în mediul vostru prietenii; ați fost și sunteți în școală într-o unitate și comuniune de prietenie; colegialitatea din școală nu se uită niciodată! Sunt acele întâlniri periodice ale colegilor, ale absolvenților școlilor noastre, de aceea dragostea aceasta față de unitatea noastră ca ființă, unitatea noastră națională, dar și unitatea noastră religioasă, voi o manifestați în tot ceea ce faceți. În imnul ITO din acest an, care sperăm să rămână la loc de cinste în memoria voastră, se repetă în refren: „Uniți în credință, mereu împreună, vom putea construi o lume mai bună! Împreună să fim una, doar așa vom izbândi, căci cu noi întotdeauna, Hristos este și va fi!”. De asemenea, atât de expresiv este versul care arată că prin jertfa atât de mare a înaintașilor noștri, eroi și martiri de pretutindenii, am primit dreptul de a spune răului nu. Voi aveți cea mai mare îndreptățire de a spune nu răului.

Pe drumul vieții care vi se deschide înainte din darul Bunului Dumnezeu, să pășiți cu credință, să ascultați cuvintele și sfaturile părinților voștri, să-i respectați și să-i iubiți, pentru că veți deveni și voi părinți. Să luminați drumul vieții voastre cu iubirea față de Dumnezeu și cu iubirea față de Biserica în care v-ați născut, ați crescut și în care sperați să rămâneți până la sfârșitul vieții fiecăruia cu Hristos împreună.

Hristos în mijlocul nostru! Totdeauna acum și pururi și-n vecii vecilor, Amin! Dumnezeu să vă binecuvânteze și bucuria și dragostea noastră să le primiți cu toții! Vă iubim din tot sufletul! La mulți ani!

Cuvântul ÎPS LAURENȚIU la deschiderea ITO 2018

(urmare din p. 3)

rale a vieții, pentru că **viitorul copiilor noștri nu poate exista fără morală, fără credință și fără amintirea trecutului de jertfă al înaintașilor noștri.**

Am fost și suntem, așa cum adeseori a remarcat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, un „popor al Crucii și al Învierii”. Indiferent de granițele pe care vicisitudinile istoriei le-au ridicat între provinciile noastre, românii și-au păstrat cu jertfelnicie *unitatea și identitatea de neam*, având *aceeași credință și vorbind aceeași limbă*. Amintirea vrednicilor noștri înaintași, a *eroilor și martirilor neamului* ne obligă să nu uităm cât de mare este prețul jertfei lor pentru darul unității noastre și, astfel, să ne vindecăm de *vrajă și dezbinare*, de *egoism și indiferență*, să ne apărăm credința și valorile morale, educația sănătoasă, limba română curată și adevărata cultură a sufletului românesc. În cele nouă cuvinte testamentare ale sale, Sf. Ierarh Andrei, Mitropolitul Transilvaniei, ne îndeamnă și pe noi: „Fiți pe pace, aveți-vă bine, nu vă sfâdiți!”.

Darul unității de credință și neam constituie **moștenirea sfântă** pe care am primit-o de la vrednicii noștri înaintași și pe care cu multă grațitudine o oferim vouă, tinerilor de azi. Să prețuiți acest dar și să-l cultivați cu demnitate și responsabilitate, pentru ca, la rândul vostru, să-l transmiteți mai departe generațiilor viitoare.

Dragi tineri,

Cu aceste gânduri de suflet, Vă invităm să petreceți aceste câteva zile la Sibiu, cetatea de suflet a Sfântului Ierarh Andrei Șaguna, Mitropolitul Transilvaniei (1864-1873), unul dintre marii promotori ai unității noastre naționale în rândul românilor transilvăneni din a doua jumătate a secolului 19, de la a cărui naștere se împlinesc 210 ani. Suntem încredințați că toate activitățile din aceste zile: întâlnirile, dezbaterile, atelierile de lucru, împletite cu alte bucurii: prietenii, muzica, descoperirea valorilor etnografice, precum și cele culturale din muzeele Sibiului, vă vor îmbogăți sufletește și vor înnoi în inimile voastre curate dragostea față de țară și față de Biserica strămoșească, întărind conștiința unității și identității noastre naționale.

Cu adâncă recunoștință și mulțumire pentru toți cei care sunteți alături de noi, organizatori, parteneri și sprijinitori ai acestui eveniment al tinereții și al comuniunii, devenit emblematic pentru Biserica Ortodoxă Română, cu aleasă prețuire, îl rugăm pe Preafericitul Părinte Patriarh Daniel să ne împărtășească tuturor, cu părintească dragoste, cuvântul său de binecuvântare și învățătură.

Peste 3000 de tineri din întreaga lume au trăit bucuria întâlnirii în Piața Mare din Sibiu

Cea de-a cincea ediție a Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși (ITO) a fost deschisă joi, 6 septembrie, în Piața Mare din Sibiu. Inima cetății transilvănene a fost plină de tineri din toată țara și din Bisericele ortodoxe din întreaga lume, mândri să poarte steagurile locurilor de unde provin și portul popular, să aducă la Sibiu cântul și tradițiile vechi din toate regiunile țării și din îndepărtate locuri unde Ortodoxia aduce binecuvântare, speranță și iubire de Dumnezeu și față de oameni, din țări precum Grecia, Cipru, Bulgaria, Serbia, Republica Moldova, Statele Unite ale Americii, Germania, Italia, Spania, Portugalia, Turcia, Franța și mai multe state africane.

Festivitatea deschiderii oficiale a ITO 2018 a fost un adevărat spectacol al tinereții și al bucuriei de a trăi frumos credința străbună. Tinerii au fost primiți de gazde în Piața Mare, alături de oaspeți de seamă veniți să binecuvânteze această manifestare unică, să-i încurajeze pe inimoșii participanți, să le vorbească și să-i asculte. Organizatorii au pregătit două scene în Piața Mare pentru ca festivitatea să capete amploarea unei adevărate sărbători a tinereții. Pe scena mare au urcat Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Înaltpreasfințitul Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului, ierarhi din Bisericele Ortodoxe surori și din eparhii ale țării, secretarul de stat pentru culte, Victor Opaschi, consilierul din cadrul Ministerului Educației Naționale, Romeo Moșoiu, prefectul județului Sibiu, Adela Muntean, vicepreședintele Consiliului Județean Sibiu, Marcel Luca, primarul Sibiului, Astrid Fodor, rectorul Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, pr. prof. univ. dr. Ioan Bondrea, rectorul Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, generalul Ghiță Bârsan, ambasadorul Emil Hurezeanu, precum și alți numeroși oaspeți.

După intonarea imnului de stat de către fanfara militară și grupul vocal „Anatoly” din Brașov, a urmat prezentarea delegațiilor participante din țară și din străinătate. Moderatorii serii au fost omul de televiziune Dan Negru, actorul Ovidiu Cuncea și actrița Alexandra Șerban-Zavate.

Atmosferă de sărbătoare

Festivitatea a continuat cu o slujbă de Te Deum oficiată de Preasfințitul Andrei, Episcopul Covasnei și Harghitei, și un sobor de preoți și diaconi. Răspunsurile liturgice au fost date de Corala „Timotei Popovici” a Catedralei mitropolitane din Sibiu, dirijată de pr. lect. univ. dr. Dan-Alexandru Streza. După slujba religioasă au urmat cuvintele de salut adresate tinerilor de IPS Mitropolit Laurențiu, PF Părinte Patriarh Daniel și de oficialitățile prezente.

În a doua parte a festivității organizatorii au pregătit tinerilor mai multe surprize. Spectacolul artistic a fost deschis de grupul vocal „Anatoly” care a interpretat priceșne, iar mai apoi alături de ei au urcat pe scenă interpreții Marcel Pavel, Vlad Miriță și Iordache Basalic. Acestora li

s-au adăugat corul de copii „Concertino” din Gura Râului, corul Parohiei din Irești, Vrancea, preotul Doru Gheaja și pr. lect. univ. dr. Sorin Dobre. Piața Mare a răsunat de priceșnele, cântecele patriotice și populare pregătite de artiștii invitați. Spectacolul a conținut și momente de poezie oferite de actorul Florin Coșuleț, sceneta „Meșterul Manole” interpretată de studenți la actorie și membri ai Ansamblului „Junii Sibiului”.

Spectacolul a adus bucurie și entuziasm în rândul tinerilor care au cântat în Piața Mare alături de cei de pe scenă, s-au prins în hore, au aprins lumini și au intonat într-un cor de mii de glasuri imnul ITO 2018.

În cadrul festivității a fost adusă torța ITO 2018 care va fi înmănată la finalul manifestării delegației Arhiepiscopiei Craiovei, gazdele de anul viitor al tinerilor ortodocși din întreaga lume.

„ITO 2018 a demonstrat că românii sunt frumoși”

Cei peste 400 de voluntari ai Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși (ITO) Sibiu 2018 au primit duminică, 9 septembrie, după încheierea evenimentului, binecuvântarea, mulțumirile și felicitările Înaltpreasfințitului Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului. Întâlnirea cu voluntarii ITO 2018 a avut loc în Aula „Mitropolit Ioan Meșianu” a Facultății de Teologie Ortodoxă „Sfântul Andrei Șaguna”, unde s-au aflat și membrii comitetului de organizare ITO de la Sibiu și toți colaboratorii.

Ierarhul a fost întâmpinat de tinerii voluntari în acordurile imnului ITO 2018 și a primit din partea lor un tricou de voluntar. Părintele Mitropolit a mulțumit Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pentru prezența la deschiderea evenimentului, trustului de presă „Basilica” al Patriarhiei Române pentru mediatizarea manifestărilor și colaboratorilor din cadrul Arhiepiscopiei Sibiului.

„Voi aveți o misiune foarte frumoasă și sfântă și arma voastră este tocmai tinerețea voastră care este susținută de nevinovăția și curăția pe care trebuie să le păstrați și mai departe. Noi ne-am pervertit sentimentele, încercăm să ni le impunem, să revenim la ele. Voi o faceți de drag, voi o faceți din instinct, vocația o aveți în interiorul vostru, pentru că dacă vă privesc în ochi și voi mă priviți în ochi pe mine, simt ceea ce simțiți voi. Voi vă dăruți ceea ce aveți în interior și iată că ne oferiți și nouă și, așa cum am mai spus, ne întineriți și pe noi”, a spus ierarhul.

Recunoștință pentru efortul depus

Coordonatorul voluntarilor ITO 2018, prof. Carmen Jinariu, le-a mulțumit tuturor responsabililor de grupurile de voluntari, formatorilor, Organizației Tinerilor din Sibiu și tuturor celor implicați în buna desfășurare a activității de voluntariat.

Nu în ultimul rând, părintele Constantin Necula și consilierul cultural din cadrul Arhiepiscopiei Sibiului, pr. Emanuel Tăvală, au adus la rândul lor mulțumiri IPS Mitropolit Laurențiu pentru implicarea în organizarea ITO 2018 și tuturor celor care au trudit cu luni de zile înainte de eveniment pentru ca cei peste 3000 de tineri să se simtă la Sibiu ca acasă.

Voluntarii au pregătit la final un moment artistic și apoi au participat la o agapă frățească în curtea Facultății de Teologie din Sibiu.

„ITO 2018 a demonstrat că românii sunt frumoși”

Iată ce ne-au mărturisit câțiva voluntari despre experiența lor de la ITO 2018:

„Am fost implicată în multe proiecte de voluntariat, dar nu la un nivel atât de mare. Lucrul cu oamenii este dificil pentru că este greu să cazi de acord cu toți, să-i înțelegi pe toți, dar cred că este și cel mai frumos. Am avut foarte multe de învățat, într-un fel așteptam să ne eliberăm, să treacă totul cu bine, să avem certitudinea că lucrurile au mers bine, dar, în același timp, îmi va fi foarte dor de echipă și de oamenii cu care am lucrat. Au fost câteva săptămâni și luni încărcate în care ne-am tot întâlnit și am făcut ședințe și cred că asta o să-mi lipsească. Zilele acestea cred că Sibiul a prins aripi și s-a însuflețit mult mai tare și cred că asta a venit din partea oamenilor care au venit la noi și care ne-au fost oaspeți. A fost o atmosferă foarte plăcută și liniștitoare. Chiar dacă la liturghie eram 3000 de oameni, a fost o liniște de care aveam nevoie după atâta agitație și muncă” (Ioana Oană).

„Pentru mine a fost o experiență inedită datorită faptului că am fost participant la ultimele două ediții de la București și de la Iași. Am văzut ce înseamnă să fii participant și bucuria pe care am văzut-o pe chipurile colegilor

mei când am plecat de la Iași mi-am dorit foarte mult să o aduc și pe chipurile celor care au venit la Sibiu acum, când noi am fost gazde. Eu am fost coordonatorul voluntarilor responsabili cu masa, o echipă de 35 de oameni și au fost ca un vis ultimele zile pentru că n-am fost aproape deloc prezent la evenimentele care s-au desfășurat, fiind mereu implicat în servirea mesei. Acum sunt foarte curios să văd, când ajung acasă, cum s-au desfășurat conferința, marșul, pentru că nu am ajuns deloc la ele, dar mă bucur foarte mult că astăzi, în Catedrala mitropolitană din Sibiu, am văzut foarte mulți oameni care au plecat fericiți și acest lucru m-a impresionat până la lacrimi și m-a făcut să cred că mi-am atins scopul la Sibiu și că am reușit să-i mulțumim pe acești tineri care eu veniți în ultimele zile la noi” (Ionuț Stăncel).

„Dacă ar fi să definesc într-un cuvânt ce-a însemnat ITO, acela ar fi «dăruire». ITO 2018 înseamnă «noi», pentru că am fost o echipă, în primul rând, și din punctul meu de vedere una foarte bine organizată, omogenizată și chiar dacă au apărut unele mici probleme de organizare pe alocuri, doamna profesoară Carmen Jinariu, care a fost sufletul organizării voluntarilor, a reușit să pună la punct ultimele detalii. Toți organizatorii și toți voluntarii s-au implicat foarte mult și i-au primit cu entuziasm pe participanți. Eu am avut în primire grupul de la Alba Iulia și pe parcursul celor patru zile le-am fost gazdă și sper că le-am fost o gazdă bună. Noi nu știm dacă totul a ieșit bine, dar un lucru știm, că ne-am dăruit întru totul și am făcut tot ce ne-a stat în putință. Părintele Constantin Necula ne-a spus că cel mai frumos lucru în Biserica lui Hristos este să fii curajos și cred că ITO 2018 a însemnat curajul tinerilor de a fi frumoși, pentru că în societatea noastră trebuie să ai curaj să fii frumos și să te întorci ca tânăr spre valorile autentice. ITO 2018 a demonstrat că românii sunt frumoși” (Alexandra Jelea).

Conferință și Procesiunea Unității la ITO 2018

Emil Hurezeanu la actualitatea politică a acestei clipe e să nădăjduiți în cer, să nu uitați că avem o Românie Mare, precum în cer așa și pe pământ, că pâinea cea de toate zilele pe care o frângem pe mesele noastre poartă într-însa molecule de înaintași, că ne mâncăm pe masă înaintașii, de fapt, că zdroaba vinului nu-i numai strugure, ci și lacrimă de iubită și de mireasă și de mamă ce-și așteaptă de secole întoarcerea acasă a feciorului ce nu mai vine și că nu putem exista raportându-ne doar la lucruri la care alții vor să ne învețe să ne raportăm”, a subliniat părintele Constantin Necula.

La finalul conferinței, IPS Mitropolit Laurențiu i-a mulțumit invitatului tinerilor de la ITO 2018 și i-a oferit o icoană a Sfintei Treimi și un album al Catedralei mitropolitane din Sibiu, amintind dorința Sfântului Ierarh Andrei Șaguna de a ridica la Sibiu un locaș de cult simbol al unității de neam al românilor.

Procesiunea Unității

După conferință tinerii și delegațiile au participat la Procesiunea Unității. Traseul acestei procesiuni a fost: Sala Transilvania, Bulevardul Mihai Viteazul, Calea Dumbrăvii, Piața Unirii, Strada Andrei Șaguna, strada Mitropoliei și Piața Mare. Pe traseul procesiunii tinerii au cântat pricesne și cântece specifice zonei și țărilor din care provin, au purtat steagurile eparhiilor și țărilor reprezentate, iar sibienii i-au întâmpinat cu aplauze și felicitări. Fanfara Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu și Corala „Timotei Popovici” a Catedralei mitropolitane din Sibiu, dirijată de pr. lect. univ. dr. Dan-Alexandru Streza, i-au însoțit pe tineri la procesiune și au cântat imne patriotice și religioase.

În fața Catedralei mitropolitane din Sibiu tinerii au fost întâmpinați de IPS Mitropolit Laurențiu care a oficiat o slujbă de mulțumire și de binecuvântare.

„Voi aveți cea mai mare îndreptățire de a spune nu răului. Atenție, deci, pe drumul pe care mergeți, înțelegeți ceea ce vă spun părinții și țineți legătura cu ei pentru că veți deveni și voi părinți. În drumul acesta aveți un temei puternic în iubirea față de Dumnezeu, iubirea față de Biserica în care v-ați născut, ați crescut și în care sperați să rămâneți până la sfârșitul vieții împreună cu Hristos. Hristos este în mijlocul nostru!”, a spus ierarhul.

A doua zi din programul ITO 2018 s-a încheiat cu un spectacol de muzică și dansuri populare din toate zonele țării susținut de Ansamblul „Cindrelul-Junii Sibiului”. Spectacolul a avut loc pe o scenă din Piața Mare, iar tinerii au animat din nou centrul istoric al orașului prin dans, cântec și voie bună.

Sala „Transilvania” din Sibiu a găzduit vineri, 7 septembrie, în a doua zi a activităților din cadrul Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși, Conferința „Unitate. Credință. Neam. De 100 de ori România” susținută de excelența sa domnul ambasador Emil Hurezeanu și moderată de pr. conf. univ. dr. Constantin Necula. Tinerii participanți au umplut Sala „Transilvania” aducând cu ei entuziasmul și bucuria căpătate la atelierile din timpul zilei, unde s-au cunoscut mai bine, au legat noi prietenii și au vorbit despre nevoile lor în cadrul Bisericii.

Alături de tineri s-au aflat Înaltpreasfințitul Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului, ierarhi din Bisericile Ortodoxe surori, preoți, oficialități și oaspeți.

Înainte de conferință tinerii au intonat imnul național și au ascultat un scurt program artistic oferit de directorul Teatrului Național „Radu Stanca” din Sibiu, Constantin Chiriac și de micuța artistă Antonia.

În prelegerea sa, ambasadorul Emil Hurezeanu a vorbit tinerilor despre rădăcinile fiecărui neam, datoria de a ne cunoaște și prețui trecutul și despre modelele oferite de înaintași, precum Sfântul Ierarh Andrei Șaguna, care a

transformat Sibiul și Transilvania dintr-o zonă de la marginea Imperiului Austro-Ungar într-un puternic centru de cultură și spiritualitate românească.

„Dincolo de această sărbătoare a neamului, a credinței, a nădejdiei, a dragostei, pe care fiecare dintre noi le va declina altfel ajungând acasă, trebuie să ne găsim sprijin, duhovnici, îndrumători în înaintașii de care avem nevoie astăzi, dar și în semenii noștri, în contemporanii noștri pe care îi avem de-a dreapta și de-a stânga noastră. Dar în sus, în timp, și în jos, în jurul nostru, îi vom găsi de fiecare dată pe adevărații îndrumători”, a spus Emil Hurezeanu.

Jertfă roditoare în credință

Părintele Constantin Necula a invocat la rândul său datoria de a ne aminti de jertfa înaintașilor noștri și a povestit tinerilor episoade din timpul Primului Război Mondial consemnate în scrieri memorialistice, cum ar fi cele ale lui Octavian Tăslăuanu.

„România Mare, pentru foarte mulți dintre ei, n-a mai fost pe pământ, ci în pământ, n-a mai fost în viața aceasta, ci în viața a cărei judecată încă o așteptăm. Ce v-a spus domnul

Emil Hurezeanu

Țara, neamul și limba sunt supuse istoriei. Nu sunt așa ca pe prapurii noștri mitropolitani însemne cu fir de aur ale eternității. Ne place să credem că noi muritorii, și cei tineri și cei mai puțin tineri, trăim în numele lor, în realitate ne și sfârșim în numele lor.

Neamul, țara, națiunea, limba sunt și funcții ale diverselor straturi așternute, trăite, consumate, uitate, acoperite. Când te aștepti mai puțin, ele reapar. Trecutul, mai precis memoria noastră, nu este numai amintirea.

Amintirea noastră este defectuoasă, și a indivizilor, și a insului, și a colectivităților. Memoria este formată și din ceea ce ne amintim și din ceea ce am uitat.

Într-atât de mult, încât un mare umanist și gânditor religios francez spunea că membrii aceleiași națiuni au în comun și ceea ce își amintesc, și ceea ce au uitat.

Ce ne amintim? Ne amintim de această lume din sudul Transilvaniei, la începutul veacului al 19-lea, când deja de peste un secol, Biserica Ortodoxă a românilor fusese scoasă din scenă în mod oficial. Ierarhia și preoțimea ortodocșilor funcționau ca un auxiliar al Bisericii Ortodoxe Sârbe.

La Carloviț era Mitropolia, și nu neapărat în Sibiu. Orașul era medieval, fortificat, conducătorii erau germani. Românii stăteau la marginea lui. Intrau ziua, trebuiau să plece noaptea.

Germanii erau, spre deosebire de alte seminții din Transilvania, protestanți, austeri, și probabil asta i-a ținut și le-a consolidat supraviețuirea, indiferenți la ceilalți.

Dar de multe ori indiferența între o minoritate și o majoritate mai ales e o formă mai bună de conviețuire pentru ambele părți decât spiritul imperial, cuceritor, agresiv.

Andrei Șaguna vine atunci, la 37 de ani, dinspre Marea Mediterană, trecând prin miezul Austro-Austriei, încă nu era Austro-Ungaria.

Îmi aduc aminte de cuvintele lui Robert Musil, un scriitor austriac, care spunea: „Eu sunt austro-ungar, fără ungar”. Andrei Șaguna era și el un austro-ungar, fără ungar, deși face studii la Miskolc, apoi la Vârșeț și Budapesta, vorbea perfect limba germană, latină, greacă, maghiară, română.

Șaguna coboară la Sibiu și găsește aici o lume semi-rurală, oarecum destructurată și oropsită. În 25 de ani o transformă din cătunul ortodox în una dintre cele mai înfloritoare mitropolii ortodoxe din Europa Răsăriteană.

Șaguna este contemporanul nostru nu doar pentru că a fost canonizat și pentru că avem nevoie de interlocutori. Nu putem sta singuri între noi și de capul nostru. Am văzut, privindu-vă pe voi, în bucuria deschisă, necontrafăcută, liberă, a participării, așteptând mesajul.

Îl aveți cei mai mulți dintre voi, este mesajul creștin, mesajul ortodox, mesajul românesc patriotic. Dincolo de aceste mesaje avem nevoie și de interlocutori.

Fără mesageri nu există mesaje credibile. Nu întâmplător unul dintre cei mai importanți filosofi clasici germani, care a sanctificat statul, Hegel, spune că timpul axial și personajul axial prin excelență este Hristos, figura centrală a istoriei, nu doar a religiei creștine.

De la Hegel, un cunosător al mersului istoriei, între teze, antiteze și sinteze, primim o astfel de declarație cu încredere. Tot Hegel spune că religia, spre deosebire de filozofie, are o putere de atracție și de iradiere absolut fenomenală, unică în istoria omenirii.

Nu putem fi la Kyoto ca la Rășinari sau la Hamburg ca la Salonic

Discurs la Conferința „Unitate. Credință. Neam. De 100 de ori România” desfășurată în cadrul Întâlnirii Tinerilor Ortodocși, ediția 2018, Sibiu

Religia are o forță mito-poetică care mobilizează imaginația prin figuri, povești, imagini, pe care filosofia nu le poate crea niciodată.

Sunt convins că bucuria dumneavoastră este una dintre cele mai autentice forme de bucurie profundă. Pe lângă asta, cu toții așteptăm și mesageri, interlocutori. Vrem oameni cu care să vorbim despre ce avem în comun și mai ales despre ce vrem să ni se întâmple tuturor.

Poate că această întrunire care s-a făcut, aici, în Transilvania, în cel mai mare neindiferent loc al Ortodoxiei române, are o legătură cu o izbândă, cu o perspectivă închisă, cu o așteptare răsplătită a ceea ce urmează și mai ales a ceea ce meritați dumneavoastră. Sunt convins că în curând se va întâmpla acest lucru.

Noi suntem trecători prin viață, și când vrem să avem de a face cu moartea, prin cimitire. Cimitirele cele mai interesante sunt mausoleele naționale, Panteonul, Cimitirul Père-Lachaise, Cimitirul Bellu, unde sunt morții celebri.

Dacă veți avea ocazia și curajul, din când în când, toamna, să vă plimbați prin cimitirele cunoscute cu oameni care v-au fost sau au fost înaintașilor noștri și ar putea fi nouă interlocutori, veți vedea că la mormântul lui Voltaire, de exemplu, nu există decât flori de fontă.

La mormântul lui Jean-Jacques Rousseau sunt flori proaspete. La mormântul lui Baudelaire sunt pietre și semne runice. La mormântul lui Cioran sunt semne de întrebare și scrisori disperate aforistice ale cititorilor lui arabi. La mormântul lui Simone de Beauvoir și Jean-Paul Sartre, la care eu m-aș opri cel mai puțin, din motive strict personale, întotdeauna sunt mari buchete cu flori proaspete.

La mormântul lui Raymond Aron, nu e nimeni, niciun fel de floare. Din fericire, busturile din apropierea mormântului lui sunt sculpturi de Brâncuși.

Ce înseamnă asta? Înseamnă că morții au o viață și după moarte. Trecutul se luminează în funcție de dorința noastră și mai ales în funcție de nevoia noastră.

Noi nu suntem pe lume întâmplători, nu suntem singuri pe lume pentru că ne naștem probabil acolo unde trebuie, aici, la Baia Mare, în Germania, Kyoto.

După ce ne naștem, foarte repede aflăm sau suntem făcuți să aflăm, că nu putem fi la Kyoto ca la Rășinari sau la Hamburg ca la Salonic. De ce?

Pentru că suntem de fiecare dată rezultatul întretăierii unor coordonate axiale, pe timp, pe verticala, unde înaintea noastră s-au întâmplat multe și au fost mulți alții și

pe orizontal latitudinală, unde este spațiul contemporan cu noi.

Cea mai mare greșală este să credem că în absența mesagerilor vii, nu avem mesageri în morminte și în istorie. Ei așteaptă doar candela și lumina noastră ca să se îndrepte spre noi.

Cine sunt acești mesageri? Nu sunt totdeauna aceiași, nu sunt la fel de necesari și la fel de bineveniți.

De exemplu, Mihai Viteazul este un mesager mitologic, chiar cinematografic. După părerea mea, Mihai Viteazul, cu merite eroice foarte însemnate, a făcut mai puțin în mod efectiv pentru istoria culturală, religioasă și pentru libertatea poporului său decât Andrei Șaguna.

Or, Andrei Șaguna stă într-un unghi mai obscur al istoriei. Noi îl pomenim mult la Sibiu, dar, în realitate, nu Andrei Șaguna e pe soclu dinaintea Muzeului Astra, arătând cu mâna spre Muzeul Asociațiunii, ci Gheorghe Barițiu, deși ideea Astei a fost a ortodoxului ierarh Șaguna, primul ei președinte.

În așteptarea ultimului și celui mai important mesager de la sfârșitul timpurilor vom mai avea parte de mesageri salvatori.

Să avem încredere, vin! Până atunci, să ne îndreptăm spre trecut și să ne întrebăm ce ar fi spus astăzi, aici, Andrei Șaguna, invitat sau nu pe scenă alături de Patriarhul României și Înaltpreasfințitul Mitropolit al Ardealului.

Și-ar fi adus aminte că a venit și el aproape tânăr la Sibiu, că a inventat „Telegraful Român”, Statutul Organic al Bisericii, a reinventat limba română bisericească, că a știut între primii politicieni naționali români, că dincolo de luptă e nevoie de diplomație și de arta compromisului cu sârbii, cu uniții, cu austriecii, cu cei de dincolo de munți.

Să fim atenți. Nu suntem deloc singuri. Dacă mesagerii pe care îi așteptăm astăzi încă nu au venit, dacă interlocutorii noștri nu ne mulțumesc întotdeauna, atunci să ne îndreptăm spre trecut, pentru că acolo sunt prietenii și interlocutorii și multiplicatorii noștri, care din trecut devin necesari astăzi.

Dincolo de această sărbătoare a neamului, a credinței, a nădejzii, a dragostei, pe care fiecare dintre noi le va declina altfel ajungând acasă, trebuie să ne găsim sprijin, duhovnici, îndrumători în înaintașii de care avem nevoie astăzi, dar și în semenii noștri, în contemporanii noștri pe care îi avem de-a dreapta și de-a stânga noastră. Dar în sus, în timp, și în jos, în jurul nostru, îi vom găsi de fiecare dată pe adevărații îndrumători.

ITO 2018: impresii de insider

Am ajuns acasă seara târziu și nici nu știm când am adormit și ne-am trezit iar, pentru a participa la festivitatea de deschidere a noului an școlar. În minte stau clar, de parcă s-ar întâmpla din nou și din nou, fotografie, dezvoltare și redevelopare, momentele abia trecute și deja devenite istorie, cele patru zile ale Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși de la Sibiu. Se aude perfect, în fundal, imnul Întâlnirii, răsună puternic versurile, „Uniți în credință, mereu împreună/ Vom putea construi o lume mai bună/ Împreună să fim una/ Doar așa vom izbândi/ Căci cu noi întotdeauna/ Hristos este și va fi”.

Mai întâi rulează imagini și gânduri de la ședința de încheiere a proiectului, întâlnirea Înaltpreasfințitului Laurențiu cu organizatorii și voluntarii. Mărturisesc că, de când eram pe băncile facultății, nu am mai văzut un Mitropolit atât de tânăr, atât de fericit și împlinit. Și nu este numai părerea mea. Imaginea Mitropolitului nostru ca tată, ca părinte al tuturor celor prezenți, dar și aceea de prieten, înaintea icoanei din Aula de la Teologia sibiană, a Marelui Prieten, Iisus Hristos, va rămâne întipărită în inimile celor prezenți. Unul dintre tinerii care ne-au ajutat i-a dat Înaltpreasfințitului cadoul din partea echipei, un tricou de VOLUNTAR semnat de mulți dintre cei prezenți. Pe spatele acestuia a fost scris, deasupra cuvântului ce stătea mare acolo, „NUMĂRUL 1 ÎN INIMILE NOASTRE (Familia ITO)”, iar Mitropolitul a văzut cele scrise, a întors tricoul și l-a așezat pe spatele său, toți voluntarii aplaudându-l frenetic. Prezența acolo a unei importante părți a echipei de organizare, a Înaltpreasfințitului, a părinților Emanuel Tăvală (și a celor din biroul coordonat de el) și Constantin Necula – motorul acestui eveniment, a doamnei profesor Carmen Jinariu, a lui Cătălin Ionuț Bîrsan, a Mariei (Curtean) și a Alidei (Puia-Dumitrescu) – împreună cu care am lucrat la partea în engleză a ITO și la elaborarea concluziilor, a lui Costin Butnar, care a compus muzica imnului, prezența tuturor voluntarilor, care au muncit cel mai mult, a făcut ca cercul să se închidă și să fim – parcă – asigurați că lucrurile nu se vor opri aici.

Îmi vin în minte, apoi, imagini din seara și noaptea de sâmbătă spre duminică, atunci când, echipa condusă de Cătălin și Andrei și formată din părințele Constantin, Carmen, Maria, Alida și eu, descoperea cu entuziasm, dar și cu seriozitatea dată de punctul pe i pus de tineri în concluziile dezbaterilor de vineri, ce vor acești membri plini de energie ai Bisericii. Atunci am consultat concluziile trimise de facilitatorii din cele 97 de săli care au găzduit câte 24 de participanți la dezbaterile propuse de organizatorii ITO Sibiu. În urma acestora, am alcătuit un document care a fost citit în catedrala mitropolitană duminică, după Sfânta Liturghie, pe care urmează să îl traducem și în limba engleză și să îl publicăm. Ședința noastră s-a prelungit până târziu în noapte, spre dimineață. Mi-aduc aminte frânturi – o neapărată implicare mai mare a tinerilor în

viața comunității, preoți onești, care să propovăduiască sufletelor, nu zidurilor, texte scripturistice și liturgice la îndemâna credincioșilor, o mai mare unitate și cordialitate în parohii, școală de duminică, agape după Sfânta Liturghie, activități, pelerinaje și excursii – acestea sunt doar unele dintre dorințele lor pentru o Biserică vie. Nu pot să uit nici scena din Piața Mare – în pauza pe care am făcut-o de la redactarea documentelor – unde lanterna telefonului părintelui Necula a făcut toată piața să fie luminată pe muzica imnului ITO, unde dialogurile calde între părinte și Andra sau cei de la Compact B au ridicat inimile celor prezenți, unde fotografiile făcute de artiști cu tineri și copii care străluceau de bucurie în spatele scenei au adus un plus de împlinire evenimentului.

Alte imagini care ies din bagajul de amintiri de la ITO Sibiu sunt acelea ale zilei de vineri, când dezbaterile au constituit prima parte a zilei, iar conferința lui Emil Hurezeanu și a părintelui Constantin Necula, urmată de marșul Întâlnirii, au dus oamenii din nou în Piața Mare pentru spectacolul folcloric oferit de Junii Sibiului, care a încheiat a doua zi de ITO. Eu și soția mea am fost facilitatori la o clasă în limba engleză, tineri veniți din Anglia, Bulgaria, Burundi, Cipru, Cehia, Franța, Grecia, Malawi, Palestina, Rwanda, Uganda și Tanzania. A fost o experiență minunată; de la jocurile de cunoaștere de la început, până la dezbaterile făcute în echipe, în prezența celor de la Trinitas, care au filmat și chiar au transmis live din sală. Concluziile s-au tras tot sub formă de joc, la fel și impresiile despre întâlnire, apoi a urmat prânzul împreună. Rugăciunea spusă în limba maternă de un tânăr din Rwanda și așezarea la aceeași masă și pentru hrană au încununat întreaga experiență. Mergând mai departe, imnul național intonat de mii de glasuri în Sala „Transilvania”, înaintea conferinței, aplauzele pentru cei doi speakeri, dar și cântecele din timpul marșului, la care au

participat peste șapte mii de oameni, rugăciunea de la catedrală, plus toate cele ce au urmat în Piața Mare – joc și cânt arată energia vie a acestui mare Trup care este Biserica lui Hristos.

Între Liturghiile celor patru zile, Hakuna Matata – Romania al ortodocșilor de pe continentul african și Împreună vom fi Una al tuturor celor prezenți, nu mai pot spune decât că Întâlnirea a fost un succes, că munca și tot efortul depus de organizatori și voluntari au meritat pe deplin, că bucuria și relațiile între oameni create la ITO Sibiu nu ni le poate lua nimeni, niciodată. Se poate vorbi mult, s-a și vorbit, au fost zeci de ore de transmisii în direct, sub diverse forme, ale celor de la trustul de presă „Basilica” al Patriarhiei Române, se poate critica, se pot vâna inadvertențele, cu siguranță se găsesc și nemulțumiți, chiar și unii cărora nu le plac deloc astfel de evenimente. Cu toate acestea, organizarea unui asemenea maraton și, mai ales, participarea impresionantă ne arată că Biserica Ortodoxă este parte din viața românilor, este implicată și preocupată de toate segmentele de vârstă ale populației. Mai mult, Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși de la Sibiu, a cincea ediție a evenimentului, aduce din nou în prim-plan o generație de tineri care doresc să se implice, unii sunt deja parte integrantă a comunităților bisericești din care provin, alții se pregătesc să vină – cu forțe proaspete – în ajutorul și în interiorul acestora. Este categoric nevoie ca și noi să le ieșim în întâmpinare, să renunțăm la comoditatea celui care așteaptă, să (și nu folosesc aceasta deloc în sens peiorativ) îi folosim. Este momentul acela pe care l-au subliniat foarte clar ei în aceste zile, momentul transformării, al resuscitării, al energizării și înnoirii, fără nici o abatere de la Scriptură și Tradiție.

Pr. dr. Daniel PUIA-DUMITRESCU

• TELEGRAFUL EVENIMENT •

Participanții la ITO s-au rugat împreună la sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului

A treia zi din programul Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși (ITO) Sibiu 2018 i-a adunat pe cei peste 3000 de participanți în Muzeul în aer liber din Dumbrava Sibiului. Aici au avut posibilitatea să participe la Sfânta Liturghie oficiată pe scena de pe lac și să dea răspunsurile liturgice. Sfânta Liturghie a fost oficiată de un sobor de arhieri, preoți și diaconi din care au făcut parte Înaltpreasfințitul Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului, Înaltpreasfințitul Mitropolit Naum de Ruse (Patriarhia Bulgariei), Înaltpreasfințitul Juraj Stranský, Arhiepiscop de Michalovce și Košice (Biserica Ortodoxă din Ținuturile Cehiei și Slovaciei), Preasfințitul Qais, Episcop de Erzurum (Patriarhia Antiohiei), Preasfințitul Nektarios de Arsinois (Biserica Ortodoxă a Ciprului), Preasfințitul Athanasius de Lodz and Poznan (Biserica Ortodoxă a Poloniei), arhimandriți și preoți din Bisericile Ortodoxe surori și din țară.

În cuvântul de învățătură IPS Mitropolit Laurențiu a vorbit despre semnificațiile sărbătorii din 8 septembrie și despre cinstirea Maicii Domnului în Biserica Ortodoxă.

„Maica Domnului este Biserica vie care poartă în ea pe Hristos Mântuitorul, apoi, așa cum o vedem în majoritatea icoanelor noastre, prin naștere și creștere Îl arată lumii, zicând cea mai scurtă predică a ei la nunta din Cana Galileii: Să faceți tot ceea ce Vă va spune El! Ea nu are o altă Evanghelie, altă învățătură sau un alt testament mântuitor, decât Cuvântul cel pururea viu, luminător și sfințitor al Fiului Său. Să ascultăm de Dumnezeu! Acesta este cuvântul pe care Maica Domnului ni-l șoptește din icoanele sale. Acesta este secretul biruinței vieții noastre. Cerul și pământul trec; lumea aceasta este într-o continuă schim-

bare; s-au perindat mentalități diferite, imperii, ideologii, stăpâniri de tot felul”, a subliniat ierarhul.

La finalul Sfintei Liturghii ierarhii prezenți și reprezentanții delegațiilor au transmis mesajele către tinerii de la ITO Sibiu 2018 ale întâistătorilor Bisericilor Ortodoxe surori. Mulți dintre tinerii prezenți s-au împărtășit cu Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos, iar mai apoi au intonat imnul ITO 2018.

Acest moment al celei de-a treia zi din programul ITO 2018 a fost organizat împreună cu Complexul Muzeal Național „ASTRA” din Sibiu.

Ceremonia de încheiere a ITO 2018

Cea de-a cincea ediție a Întâlnirii Internaționale a Tinerilor Ortodocși (ITO) s-a încheiat duminică, 9 septembrie, la Catedrala mitropolitană din Sibiu unde tinerii au parti-

cipat la Sfânta Liturghie oficiată de un sobor de arhieri, preoți și diaconi din care au făcut parte Înaltpreasfințitul Laurențiu, Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului, Înaltpreasfințitul Irineu, Arhiepiscopul Craiovei și Mitropolitul Olteniei, Înaltpreasfințitul Mitropolit Naum de Ruse și Preasfințitul Qais, Episcop de Erzurum, împreună cu reprezentanți ai delegațiilor din țară și străinătate.

Tinerii au umplut Catedrala mitropolitană și curtea locașului de cult unde organizatorii au pregătit un ecran de mari dimensiuni pentru a urmări slujba religioasă toți cei care nu au mai încăput în biserică.

Răspunsurile liturgice au fost date de Corala „Timotei Popovici” a Catedralei mitropolitane din Sibiu, dirijată de pr. lect. univ. dr. Dan-Alexandru Streza, iar tinerii prezenți au cântat pricesne.

„Cătă bucurie ați creat cerului!”

Cuvântul de învățătură de la Sfânta Liturghie a fost rostit de IPS Mitropolit Irineu care a tâlcuit Evanghelia din Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci.

„Așa cum în Adam cel vechi noi eram cuprinși și suntem cuprinși prin naștere, spre viață, în Mântuitorul Iisus Hristos suntem cuprinși, în Adam cel Nou, ca să fim curățiți de păcat prin Cruce și apoi cuprinși în slavă prin Înviere. Deci Fiul lui Dumnezeu este în ceruri pentru că El este Dumnezeu adevărat și Om adevărat”, a subliniat IPS Mitropolit Irineu.

La finalul Sfintei Liturghii IPS Mitropolit Laurențiu le-a mulțumit tuturor celor implicați în organizarea ITO 2018, autorităților care au sprijinit evenimentul și tinerilor

participanți. Consilierul prezidențial Sergiu Nistor a citit un mesaj adresat tinerilor din partea Președintelui României, Klaus Werner Johannis.

„Anul trecut această adunare a avut ca temă libertatea. Anul acesta, subiectul unității îi urmează în mod firesc. Împreună cu credința, unitatea și libertatea au definit destinul nostru, al românilor. Libertatea socială, unitatea ca și credința într-o Românie mai bună, o grădină a Maicii Domnului au fost idealurile pentru care au luptat și s-au jertfit ardeleni, bucovineni, basarabeni, munteni, dobrogeni și moldoveni. Voi sunteți astăzi moștenitorii idealurilor lor, continuatorii proiectului unei Românie întregi și puternice, ocrotitoare a tuturor fiilor și cetățenilor ei”, a spus Sergiu Nistor.

IPS Mitropolit Laurențiu i-a îndemnat pe tineri să-și păstreze credința și curăția sufletească pentru a rămâne în continuare vrednici fii ai Bisericii străbune.

„Duceți această mărturie, duceți bucuria pe care ați trăit-o aici în aceste zile, bucuria preamării Maicii Preacurate, spuneți părinților voștri, mamelor voastre, câtă bucurie ați creat cerului, Bisericii și tuturor celor care v-au văzut și v-au primit aici. Să fie binecuvântați părinții voștri, dar să fiți voi rodul binecuvântat al familiei noastre pe care o iubim, o cinstim și o apărăm”, le-a spus ierarhul.

Câțiva tineri au citit un document prin care au fost sintetizate concluziile și dorințele exprimate în cadrul discuțiilor de la ateliere din acest an. Mai apoi, delegația Arhiepiscopiei Craiovei (organizatorii ITO 2019) a primit torța și i-a invitat pe tineri la anul în cetatea Băniei.

Ceremonia s-a încheiat cu intonarea imnului ITO 2018.

REDACTOR-ŞEF:

Î.P.S. Dr. LAURENȚIU STREZA

COLEGIUL DE REDACȚIE

Senior-editori: Pr. Academician Mircea Păcurariu; Pr. Prof. Dr. Dumitru Abrudan. **Secretar de redacție:** Pr. Lect. Dr. Emanuel Tăvală. **Membri:** Pr. Conf. Dr. Constantin Necula, Conf. Dr. Lucian Grozea, Diac. Dr. Ștefan L. Toma, Pr. Dr. Cristian Muntean, Pr. Dr. Vasile Gafton. **Responsabil ediție online:** Vicențiu-Dragoș Bășa.

ISSN 1223-8392

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA se primesc pe adresa: Redacția „Telegraful Român”, 550179 – Sibiu, str. Mitropoliei, nr. 35; e-mail: telegrafulroman@yahoo.com. Articolele nepublicate nu se înapoiază.

ABONAMENTUL pentru anul 2018 este de 48 lei; cod IBAN RO34 RNCB 0227 0360 5879 0001. BCR Sibiu, str. Emil Cioran, nr. 1. Cod fiscal 44 79 403.

Tiparul executat la *Tipografia Șaguniana* – Sibiu

Biblioteca Județeană
ASTRA Sibiu